DEMANEM PA I ENS CONTESTEN AMB BALES!

UN NOU CRIM DEL FRANQUISME QUE DESPERTA LA INDIGNACIÓ DEL POBLE

PROU REPRESSIÓ!
LLIBERTAT!
FORA LA DICTADURA!

GRANS MOBILITZACIONS DESPRÉS DE L'ASSASSINAT DE MANUEL FERNÁNDEZ MÁRQUEZ (veure pàg. 2)

treball
proletaris de tots els països: uniu-vos!
òrgan central del Partit Socialista Unificat de Catalunya
Núm. [illegible] [illegible] Preu: [illegible] ptes.

Declaració del Secretariat del C.C. del P.S.U.C.

REPLIQUEM AMB ENERGIA AL NOU CRIM DICTATORIAL DE SANT ADRIA DEL BESOS

L'opinió pública catalana i de tot el país ha sabut amb indignació que ahir, a les obres de la central tèrmica que s'està construint a Sant Adrià del Besòs, la policia va matar a trets Manuel Fernández Márquez i va ferir greument dos altres obrers de l'empresa COPISA, constructora de la central.

La notícia d'aquest nou crim policíac es va estendre com un reguerò de pólvora, i poques hores després es produïen nombrosos aturs obrers, assemblees, manifestacions d'estudiants i d'altres actes de protesta tant a Barcelona com a les poblacions industrials dels voltants.

Des d'aquest matí la vaga afecta la universitat Central i grans empreses com SEAT, ENASA, HISPANO OLIVETTI, SIEMENS, FECSA, ESESA, Editorial CUMBRE, FICSA i moltes altres. Milers d'estudiants han col·lat llur protesta al nigdia al centre de Barcelona i en aquest moment es van desenrotllant manifestacions de carrer a diverses barriades. El Col·legi d'Advocats acaba de fer pública una nota en què exigeix que siguin garantits "els drets i les llibertats de la persona", i d'altres entitats estudien la manera com expressar la seva condena del que ha passat.

Ahir mateix el Comitè de Barcelona del PSUC, la Permanent de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya i d'altres organismes van publicar manifestos en els quals es crida els treballadors i la resta de la població a replicar amb rapidesa i energia al crim del Besòs a través d'accions de tota mena que desenrotllin i canalitzin la protesta cap a la vaga general. AQUEST ES EL CAMI.

La repetició en els darrers temps dels assassinats de treballadors per la força pública i la vilesa amb la qual han actuat en aquest cas les autoritats franquistes exigeixen la rèplica masciva i contundent de tot el poble.

No és veritat que els obrers de COPISA iniciessin l'agressió ni que no haguessin presentat prèviament reclamacions laborals, com afirmen Pelayo Ros i els piquífers al seu servei. Els representants dels obrers van portar a la direcció de COPISA, el dijous passat, un plec de peticions que, entre altres coses, demanava un augment de salaris de 4.000 ptes. al mes i 40 hores de jornada setmanal en comptes de les 56 actuals. La tragèdia del Besòs no s'ha produït en cap caserna de la policia, sinó a la central en construcció, on el governador de Barcelona va enviar la força pública - a petició de l'empresa - amb ordres de disparar contra els obrers. Pelayo Ros menteix cínicament perquè té por, perquè sent que té les mans tacades de sang.

EL CRIM NO HA DE QUEDAR IMPUNE

Es urgent fer sentir al Govern que els treballadors, el poble sencer, no estan disposats a permetre més assassinats d'obrers.

A tot arreu cal reclamar el càstig dels assassins i la destitució del governador, Pelayo Ros, responsable immediat de la mort de Manuel Fernández Márquez.

Cal exigir que la força pública no intervingui en els conflictes laborals, que siguin legalitzats el dret de vaga i les llibertats sindicals i polítiques.

Tots els mitjans legals i extra-legals d'acció (escrits a les autoritats, comunicats a la premsa, minuts de silenci, aturs manifestacions,etc.) han de ser utilitzats per incorporar les diverses capes de la població a la protesta contra el crim del Besòs, desenrotllar l'acció per les reivindicacions pròpies i fondre-la amb la lluita contra la repressió i per les llibertats democràtiques.

NO DEIXEM CAP RESPIR A LA DICTADURA
ENDAVANT CAP A LA VAGA GENERAL

El Secretariat del Comitè Central del PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

Barcelona, 4 d'abril de 1973

EL CRIM I LA RESPOSTA

El crim

La notícia dels tràgics fets del 3 d'abril es va escampar depressa, portada pels mateixos obrers de la Tèrmica al principi i ben aviat es van enregistrar les primeres lluites contra la dictadura assassina.

La premsa i el Govern Civil han mentit, presentant els fets com a resultat d'una violència iniciada pels treballadors, que no havien presentat peticions prèvies. Això és fals. Els obrers de la Tèrmica van elaborar col.lectivament la seva plataforma reivindicativa , la van presentar a les direccions de les empreses que munten la central tèrmica. La resposta dels capitalistes va ésser la negativa, les sancions, el lock-out i finalment l'atac a trets de les forces repressives enviades pel governador Pelayo Ros.

Un obrer mort, MANUEL FERNANDEZ MARQUEZ, i d'altres ferits , un d'ells greu, Seraff Villegas.

La resposta

L'acte brutal que ha vessat novament sang obrera, indigna i mobilitza. Els piquets d'obrers recorren obres i fàbriques i inviten a la lluita.

En les assemblees, en les manifestacions , en les pintades de les parets, es concreta un culpable: la dictadura. I una consigna necessària: VAGA GENERAL!

El Primer de Maig que s'apropa tindrà una significació marcada essencialment per aquest crim. Ha de ser un dels punts culminants del procés de lluites contra la repressió, contra la dictadura.

Ens és impossible poder detallar i explicar totes les accions d'aquests dies. Segons la Permanent de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya, en 4 dies (del 4 al 7) s'han comptabilitzat accions en les quals han participat MÉS DE 100.000 treballadors d'unes 120 EMPRESES de la zona industrial que té per centre a Barcelona. Treballadors d'empreses grans i petites, de la construcció, del metall, del tèxtil, de químiques, de la sanitat, de banca, de telefònica, del Metro (aturs intermitents el dia 6 a la tarda), d'arts gràfiques...

A la classe obrera s'uneixen els universitaris, ensenyants, professionals, sacerdots, pràcticament totes les capes de la població. A algunes barriades obreres tanquen les botigues i no pas per pressió ni per por, sinó en senyal de sentir com a propi el dol i la lluita dels treballadors.

A la SEAT hi ha aturs (alguns fins de 4 hores i més) durant la setmana. Els obrers de SEAT recorden l'assassinat del seu company Antoni RUIZ VILLALBA el 18 d'octubre de 1971.

Hi ha accions a PEGASO, SIEMENS, HISPANO OLIVETTI, POLIGON LA MINA, ESESA, FECSA, FABRA I COATS, PIRELLI, LA SEDA-TERLENKA, ARTES-JAEGER..., vaga generalitzada a Cerdanyola. Accions a Barcelona, Badalona, Sant Adrià, Santa Coloma, al Baix Llobregat (on el dia 6 van tancar més del 40% dels comerços, bars i barberies de Cornellà), Molins de Rei , Papiol (Ceràmiques Papiol para 6 hores i mitja el dia 4), Mataró, Terrassa, Sabadell i d'altres poblacions.

Al Besòs

Al barri del Besòs, a Barcelona, es crea un clima de gran tensió. Els obrers de La Mina, en saber pels mateixos de la Tèrmica la notícia del crim , van immediatament a la vaga. Un miler de treballadors recorren el barri, escampen la nova i inviten els treballadors d'altres empreses a afegir-se a l'acció. Aviat són quasi 3.000 i marxen pel barri durant gairebé una hora. Hi ha enfrontaments amb la policia.

El dia 6 , a les 5'30 de la tarda, es concentren centenars de persones davant l'església de Sant Paulí de Nola i dipositen flors en la plaça. Marxen després en manifestació, fins a ser 3.000. Els bars i botigues tanquen. Hi ha molts balcons amb crespons negres. Es pot dir que tot el barri participa en aquest acte de condemna del feixisme.

A Cerdanyola

La vaga generalitzada del dia 6 a Cerdanyola-Ripollet va més enllà de l'acció obrera per prendre el clima de la vaga nacional a escala local. Al matí els obrers d'algunes fàbriques principals es declaren en vaga contra el crim de Sant Adrià i surten al carrer per anar a d'altres fàbriques a plantejar la necessitat de la vaga, que s'estén ràpidament, de fàbrica en fàbrica. Es un piquet de masses que creix i creix , que esdevé una gran manifestació d'obrers de MELER, JORESA, ALDAI, FUSAL, AISCONDEL, TALLERES RIBOT, TALLERES COLUMBIA, INDECASA, TRULLOL, URALITA, TALLERES VIRGINIA, ESTAMPACIONES MERIDIANA i d'altres. Arriben a ser uns 8.000. El seu pas pels carrers sensibilitza tota la població. Les forces repressives s'hi aboquen: policia armada, guàrdia civil , en autobusos, jeeps, helicòpters. Surten les metralletes i les amenaces de la policia : "hi haurà sang", que fan pujar la indignació al màxim. Hi ha enfrontaments.

Tot el dia dura la tensió. A les 6 de la tarda es concentra una gran gentada a la plaça de Cerdanyola. Tanquen bars i comerços. La població es paralitza. Tota ella lluita contra el feixisme.

A la barriada de Les Fontetes hi ha hagut també una gran concentració popular. La guàrdia civil ha actuat cautament.

Al cementiri de Badalona

El diumenge 9, al matí , es concentren unes 2.000 persones al cementiri de Badalona, on és enterrat MANUEL FERNANDEZ. Pren la paraula un dirigent obrer de la Tèrmica i, a la seva invitació, els assistents canten l'himne de lluita de la classe obrera: la INTERNACIONAL. S'alcen els punys. Surten en manifestació cap a la vila.

La vaga segueix a la Tèrmica

El dilluns 9 els obrers de la Tèrmica, acabada la sanció, tornen a l'empresa però es neguen a treballar durant la jornada. Minuts de silenci, assemblees. A la plataforma reivindicativa s'hi afegeixen dues noves reclamacions: LLIBERTAT DELS DETINGUTS i READMISSIÓ DELS ACOMIADATS.

(Segueix a la pàg. 7: LA RESPOSTA POPULAR)

ELS DOCUMENTS DEL III CONGRES DEL P.S.U.C.

Les organitzacions del P.S.U.C. han rebut les edicions catalana i castellana de l'informe del Comité Central al III Congrés.

Les cèl.lules i militants del Partit han de demanar als Comitès superiors els exemplars que necessitin i organitzar la seva venda i discussió.

La propera setmana començarà a distribuir-se el fullet amb les intervencions de Santiago Carrillo, A. Garrigós i G. Aribau

L'estudi i difusió dels documents del III Congrés és avui una tasca fonamental dels comunistes catalans, un mitjà per reforçar la influència del Partit entre les masses i el seu paper dirigent de la lluita de tot el poble contra la dictadura i per la llibertat.

Després del crim de Sant Adrià

EN MARXA CAP A LA VAGA GENERAL

[illegible] A L'ETAPA DE REALITZACIO DE LA VAGA GENERAL POLITICA PER LA PRESA DEMOCRATICA" (De l'informe del Comitè del III Congrés).

[illegible] ES DOCUMENTS CONFEDERALS POLITICOS I ORGANITZATIVES [illegible] PER LA VAGA GENERAL... LA [illegible] DEFENSIVA [illegible] ELEMENTS CAPACITADORS... [illegible] LA CAPACITAT DIRIGENT DE L'AVANGUARDA...

[illegible] QUAT COMPLEMENTS DE CAMPANYA AVANTGUARDA DE MASSES...QUE NO POT ENGUAGRAR-SE FORA EL MARC DE FORMES CLANDESTINES...

"CAL...PORTAR EL CENTRE DE DECISIO A LES MANS DE LES MASSES".(De la Resolució política del III Congrés del PSUC).

★ ★

Aquests dies es desenrotlla una gran batalla de la classe obrera, de tot el poble, contra el nou CRIM del règim franquista, contra l'ASSASSINAT de Manuel Fernández Márquez, treballador de la TERMICA del BESÓS, mort el 5 d'abril per les forces repressives.

El moviment obrer, tot el moviment de masses, totes les forces polítiques, fan una nova i valuosa experiència de la oual volem destacar alguns elements essencials.

La resposta al crim va estar immediata: a les obres i a les fàbriques, a la universitat i als instituts, al carrer, entre tots els sectors de la població s'ha alçat d'indignació i de protesta, que expressa el sentiment que CAL POSAR FI A AQUESTA SITUACIO, A AQUEST REGIM ASSASSI; CAL IMPOSAR LA LLIBERTAT. De quina manera? La formulació de VAGA GENERAL ha saltat al carrer des de les primeres hores.

I efectivament la VAGA GENERAL és la resposta adequada, la resposta política necessària.

Però per al desenrotllament de les accions, per a l'avenç real cap a la VAGA GENERAL, avui no n'hi ha prou amb l'activisme; cal, a més, fer un més gran esforç d'anàlisi, d'orientació dels esdeveniments: CAL LLEVAR LA NOSTRA CAPACITAT DIRIGENT.

Per això, tem algunes consideracions que, segons entenem, es desprenen dels mateixos esdeveniments d'aquests dies:

1. Cal llançar més [illegible] i concretant l'acció POLITICA [illegible] amb fetes les [illegible]. Cal no oblidar [illegible] Fernández Márquez [illegible] de tenir les reivindicacions [illegible] la lluita de la TERMICA [illegible] d'una plataforma reivindicativa [illegible] assemblea [illegible]. Que [illegible] i forma [illegible] l'amplia mobilització de masses [illegible] desenrotllin aquestes últimes [illegible] del conveni provincial de la CONSTRUCCIO de la CNS de Barcelona [illegible] de tirades procedents d'unes [illegible]). Totes les accions reivindicatives [illegible] darrerament a HARCELONA, ANADEL, HOSPITALET, BAIX LLOBREGAT, TERRASSA, MATARO, han d'avançar, desenrotllar-se i tendre's amb la gran batalla contra el crim. Han d'enllaçar amb tota la lluita contra la repressió, en solidaritat amb CAMACHO, LINA, i els altres represaliats.

2. Cal impulsar totes les formes de lluita. La VAGA GENERAL no [illegible] de nit a l'endemà, en un dia i una hora fixats, per que tots els treballadors de poguin anar a la vaga. Juntament amb les grans accions, essencials, cal desenrotllar totes les formes d'acció UNITARIA I DE MASSES: MINUTS DE SILENCI, PRAÇALETS NEGRES, ASSAMBLEES D'INFORMACIO, RECOLLIDA DE DINERS. I aconseguir que les empreses que es trobin a l'avantguarda de l'acció esdevinguin dirigents efectives dels sectors més endarrerits. Ja ho han fet així els treballadors de la TERMICA, del FORIGON LA MINA, de DRAGADOS de Sabadell, MELER, AISCONDEL i altres a la zona de Cerdanyola. Encara cal fer-ho molt més a partir de SEAT, PEGASO, SIEMENS, etc.

3. Cal trobar les formes de COORDINACIO més àmplies. Els centenars, milers de dirigents efectius de les accions d'aquests dies NO PODEN SER COORDINATS amb mètodes clandestins, encara que siguin molt àmplies les reunions dels "organismes" del Moviment Obrer. Cal insistir novament en la més àmplia UTILITZACIO DE LES POSSIBILITATS LEGALS que avui, en el moment històric de la vaga general, adquireixen unes característiques especials. Aquest aspecte ha estat un dels més solidats als primers dies.

4. El centre de decisió ja d'estar en les MANS DE LES MASSES. Aconseguir-ho és essencial per a l'avenç efectiu cap a la VAGA GENERAL. Hi ha una tendència natural en l'avantguarda a decidir i, després, oferir aquesta decisió a les masses. Aquesta pràctica no serveix. Les ACCIONS GENERALS les ha de discutir i decidir les masses. Els assaltaments d'avantguarda (SEAT, SIEMENS, LA MINA) han de prendre la primera iniciativa i cridar als treballadors, al poble. La funció de l'avantguarda és precisament la de dar a les masses els elements d'INFORMACIO, d'ORIENTACIO, contribuint així a fer que els treballadors, el poble, decideixin. Aquesta és la clau de l'avenç real.

5. En totes aquestes lluites reivindicatives i solidàries no es tracta sols de protestar contra la repressió; no és una batalla defensiva contra la repressió, sinó OFENSIVA CONTRA LA DICTADURA.

En aquesta batalla, AVUI, es tracta en primer lloc de DENUNCIAR els responsables IMMEDIATS del crim. Cal exigir responsabilitat criminal a l'oficial de policia que va manar disparar, i sobre tot al GOVERNADOR CIVIL DE BARCELONA, que amb la seva nota repugnant va benir l'assassinat.

Al mateix temps, l'exigència de LLIBERTAT ha d'estar amb tota la força possible al carrer.

El treball de marxa cap a la II SESSIO de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA, l'estímul que per aquest treball significa la realització de la I REUNIO DE PLATAFORMES DEMOCRATIQUES DE TOT ESPANYA, donen un sentit plenari al clam de:

PROU CRIMS!
FORA LA DICTADURA ASSASSINA!
!LLIBERTAT!

Els Col.legis professionals en perill

En acabar-se la guerra civil el franquisme va creure que els professionals serien una casta prou fidel al nou règim i va tolerar un cert grau de democràcia al sí de les representacions corporatives:els Col.legis professionals. Aquesta il.lusió dels feixistes, com tantes altres, s'ha esvaït amb el pas del temps i amb la degradació política del règim. En el Consell de Ministres del 23 de març es decidí de remetre a les Corts un projecte de llei sobre els Col.legis professionals que ha de marcar la fi de tot un período en la nistòria de les corporacions professionals del país

Què pretén aquest projecte de llei?

Limitar la representativitat de les juntes obligant els candidats a jurar els principis del Movimiento; restringir l'actuació dels Col.legis als assumptes "propis de la professió", donant al Govern una arma per bloquejar tota acció contrària als seus interessos. El projecte equival, doncs, a un atac en regla contra els escassos drets que existien al si de les corporacions, contra les "zones de llibertat que advocats, llicenciats, enginyers, aparelladors i altres professionals havien anat conquerint.

Per què ha procedit el règim a aquesta maniobra?

Perquè de fet els professionals no han mantingut sempre el conformisme i la fidelitat al règim que aquest havia volgut comprar amb la concessió de privilegis econòmics i socials, i han arribat a crear, a través de llurs representacions col.legials, autèntics problemes polítics per al poder feixista i per a l'oligarquia.

Només cal recordar l'acció dels Col.legis de Llicenciats en denúncia de la llei d'Educació i en ajut dels ensenyants en lluita; la dels Col.legis d'aparelladors en defensa de les atribucions d'aquests; la del Col.legi d'Enginyers de Catalunya al servei dels usuaris del gas natural; la dels Arquitectes,amb el control i -sovint- la impugnació de les actuacions urbanístiques de les autoritats.

Però segurament els qui han creat més problemes al franquisme han estat els Col.legis d'Advocats, degut a la transcendència altament política de les seves preses de posició, que van arribar al seu punt més alt en el Congrés de León (1970) i en la repulsa unànim a tot Espanya del veto del Ministre en les eleccions al Col.legi de Madrid (desembre de 1972).

A Catalunya, on les tradicions liberals de la burgesia i les capes mitjanes són més fortes que arreu d'Espanya, fa anys que les forces d'oposició al règim tenen una gran influència als Col.legis, i l'acció d'aquests ha arribat a coordinar-se en preses de posició que van més enllá de l'estricte marc corporatiu i que expressen la maduresa cívica i política assolida per algunes Juntes. Un exemple recent n'és la carta a la Presidència del Govern dels degans i presidents de 5 col.legis de Barcelona reclamant la fi de les mesures antiuniversitàries i de la repressió a la universitat, i la protesta pels fets de St. Adrià.

Amb la seva acció, els Col.legis expressen un descontentament polític, i expressen també la diferenciació de classe que es va manifestant al sí de les professions entre unes petites minories privilegiades lligades a l'administració estatal o a la gran burgesia i una gran massa cada dia més allunyada del poder i dels privilegis, cada dia més subjecta a condicions salarials de treball, cada dia més oposada per motius professionals a la política del capital monopolista i de la dictadura.

La repressió contra els Col.legis té una llarga història: suspensió de les eleccions dels Col.legis de Llicenciats(13-1-72) que ha estat sorprenentment anul.lada per decisió del Tribunal Suprem fa pocs dies; ingerència del Consell Superior dels Col.legis d'Aparelladors en la marxa democràtica del Col.legi de Barcelona; veto del Ministeri de Justícia a 5 candidats en les eleccions del Col.legi d'Advocats de Madrid previstes per al 18-XII-72; ignominiosa agressió feixista en el curs de la Junta General d'aquest mateix col.legi el 16 de març; etc. La llista culmina en el projecte de llei esmentat.

L'agressió als col.legis és un signe més d'aïllament polític del franquisme, i està destinada a fer encara pitjor el clima de convivència civil, a tancar encara més les portes a tota democratització.

Es una provocació a tots els professionals i exigeix de la part d'aquests una rèplica decidida, si aprecien llurs drets i llur dignitat. Però és també una provocació a tots els sectors, a totes les classes i capes,a tota l'opinió sana del país.

Amb el procés Camacho el règim prepara un atac contra els drets sindicals de la classe obrera, i, al mateix temps, amb la llei un atac contra els drets col.legials. En uns moments així, la convergència dels treballadors manuals i dels intel.lectuals de les forces del treball i de la cultura, és un imperatiu evident, perquè la llibertat és indivisible: o n'hi ha per a tots o no n'hi ha per a ningú.

Els comunistes denunciem la política repressiva del règim -que ha costat a Sant Adrià del Besòs un altre màrtir de la lluita obrera-; cridem els treballadors a defensar els drets dels col.legis professionals; cridem els professionals a defensar els drets sindicals, simbolitzats en les figures de Camacho i els seus companys, de Fina i els altres advocats de la classe obrera de Catalunya. Cridem tot el poble a una vasta acció per la llibertat d'associació, per totes les llibertats polítiques.

ASSEMBLEA DE CATALUNYA

La Vª sessió de la Comissió Permanent

Amb la presència de 43 delegacions que sumaven més de 80 participants, ha estat celebrada la cinquena sessió de la Permanent, que havia estat convocada amb el fi d'examinar la marxa del treball de pro-Assemblea en la via de participació democràtica que ha de culminar en la celebració de la 2ª sessió plenària de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA.

Les intervencions van revelar que el nombre d'exemplars del document preparatori de la 2ª sessió plenària editats pels més diversos sectors puja a 10.400, amb perspectives d'arribar a xifres més altes en un futur pròxim.

La distribució i la discussió s'han iniciat en l'estil de treball obert i combatiu propi de l'Assemblea.

Tot i així, la reunió ha estat més un punt de partida cap a l'extensió d'un treball de masses que un resum del treball ja realitzat. Aconseguir una àmplia participació democràtica del poble de Catalunya a la 2ª sessió plenària es presenta com una possibilitat real, iniciada amb una orientació justa, amb mètodes apropiats; però exigeix encara un gran treball conscient i responsable.

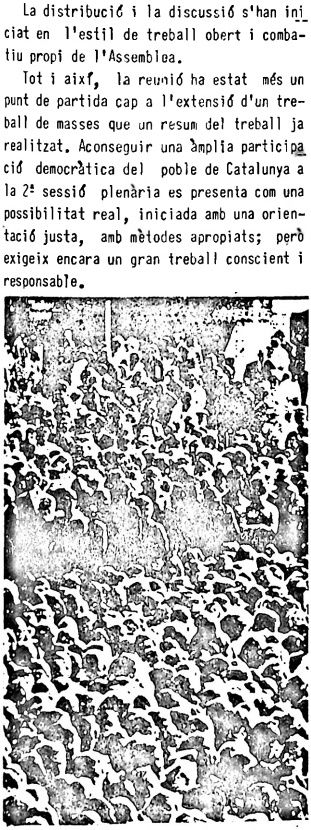

La celebració d'assemblees als centres de treball, els col.legis professionals, la Universitat, les associacions més diverses, els barris, els pobles i les comarques, l'adopció de criteris unitaris i l'elecció de delegats, són els instruments indispensables per avançar definitivament cap a la 2ª sessió plenària.

La Permanent va escoltar l'informe de la Comissió de l'Assemblea de Catalunya que recentment s'ha desplaçat a Itàlia(Toscana, Lombardia, Emilia-Romagna),obrint noves perspectives en la relació directa entre els pobles.

La causa de la lluita per les llibertats democràtiques del poble de Catalunya i dels altres pobles d'Espanya ha trobat una acollida solidària al si de l'opinió pública italiana i han quedat establertes vies d'informació directa i formes d'ajut potencial. La delegació es va entrevistar amb les primeres autoritats municipals i provincials de les tres regions, a Bolonya Florència i Milà; amb el cardenal Lercaro i el bisbe de Ravenna, Baldassarri; amb el president de la regió lombarda; amb dirigents de les tres centrals sindicals.

La sessió es va cloure amb un torn atapeit d'intervencions diverses, entre les quals destaquen les dels sectors de l'ensenyament, que van fer patent la significació i les perspectives de la seva lluita des de la visió convergent d'ensenyants, estudiants i pares.

La Vª sessió de la Permanent de l'AC ha estat una demostració de la seva vitalitat com a procés unitari obert del poble de Catalunya en lluita per les seves llibertats

Entre els catalans de França

Els dies 17 i 18 de febrer tingué lloc a França una reunió de representants de comissions pro-ASSEMBLEA DE CATALUNYA de Paris, Toulouse, Marsella,Perpinyà, Béziers, Andorra, etc., a la qual participà un membre de la Comissió Permanent. Es van prendre acords de treball de cara a difondre els documents i a preparar un aplec. La reunió es va cloure amb una assemblea a la qual van assistir més de 100 catalans.

Una reunió important

CAP AL PACTE PER LA LLIBERTAT

Els primers dies d'abril, en un indret d'Espanya (sense precisar), ha tingut lloc una reunió de representants de 10 organismes de promoció i coordinació unitària, procedents de nou regions o nacionalitats de l'estat espanyol.

Les regions i nacionalitats presents a la reunió eren: Andalusia (Granada i Sevilla), Aragó, Astúries (com observador), Canàries, Catalunya, Galícia, Mallorca, Rioja i València.

En el primer punt de l'ordre del dia les delegacions van examinar les experiències unitàries en base a les reivindicacions regionals i nacionals, que han anat configurant una activitat unitària de masses que ofereix experiències concretes molt diverses, però que tendeixen a convergir en la lluita per les llibertats democràtiques i per la descentralització, autonomia i defensa dels interessos nacionals i regionals.

En el segon punt de l'ordre del dia es va prendre l'acord unànim d'anar a la preparació co-responsable d'una reunió conjunta de totes les forces polítiques i socials, de totes les plataformes unitàries sense exclusió, amb la finalitat de plantejar-se l'elaboració conjunta d'una alternativa democràtica i establir les formes de coordinació que permetin la relació i la gestió que es desprenguin com exigències de la lluita unitària.

La reunió va revelar una plena coincidència en la valoració de la situació política, la condemna de l'augment de la repressió i la denúncia de les falses sortides "oberturistes".

Les delegacions reunides han elaborat un comunicat que serà donat a conèixer molt aviat.

Els portaveus de les diverses delegacions van intervenir des de criteris unitaris prèviament establerts al marge de llur pertenència o no a organitzacions polítiques o socials, tot i que pot consignar-se també que les delegacions es caracteritzaven per llur caràcter plural.

LA OBRA SINDICAL DEL HOGAR

La protesta s'amplia i es coordina

Els jerarques de la CNS van crear la "Obra Sindical del Hogar" amb el pretext de facilitar vivendes als treballadors i les seves famílies amb lloguers moderats.

Utilitzant el poder absolut de què disposen amb la dictadura franquista, els verticalistes han aconseguit terrenys dels municipis i propietaris particulars, amb expropiacions forçades, a preus relativament baixos. I amb els diners facilitats pel govern franquista (sortit realment de les butxaques del poble) han fet construir milers de vivendes.

Aquestes vivèndes, facilitades sense cap contracte i amb un lloguer que no té res de moderat per a les economies de les famílies treballadores, han resultat humides, plenes d'esquerdes, amb goteres per arreu que han perjudicat la salut dels veïns en estar privats d'un habitacle decent. Molts d'ells estan mancats de butà, de serveis sanitaris i altres de primerís-sima necessitat, car són allotjats en construccions de 14 i 16 pisos on els ascensors no funcionen quasi bé mai. Milers d'aquestes famílies viuen en barriades on manquen escoles, transports, zones verdes, urbanització i altres serveis.

L'operació "Obra Sindical" ha esdevingut un negoci fabulós pels jerarques i burròcrates verticalistes, car si bé exigeixen cobrar el lloguer mensualment, hom no sap si amortitzen terrenys i construccions. Tothom sap, però, que no inverteben cap diner en la conservació de les vivendes ni en dotar i adequar els serveis públics a les necessitats dels veïns.

Aquesta situació ha fet esclatar la indignació i la protesta del veïnat. Reunions i assemblees es succeeixen a moltes de les barriades; peticions i plecs amb reivindicacions són signats per milers de veïns, delegacions i comissions presenten les seves exigències als ajuntaments i els jerarques de la "Obra" i, particularment, amb l'acció que fins ara els ha donat més resultat: NO PAGAR ELS LLOGUERS. S'han creat nombroses associacions i comissions de veïns.

L'acció de protesta assoleix un grau de mobilització i organització importants. Això ha fet que els veïns de certes barriades de Barcelona i altres ciutats de Catalunya (Badalona, El Prat, Sant Boi, Sabadell) hagin arrencat diverses reivindicacions. Representants de diverses associacions legals s'han reunit obertament i acordat unificar l'acció entorn de les reivindicacions següents: 1) contracte aprovat per tots els veïns; 2) preu just de les vivendes; 3) reparació i funcionament dels ascensors; 4) condicionament adequat dels carrers, zones verdes, escombraries i altres serveis; 5) local social regit pels veïns i no per la CNS; i 6) escoles suficients a les barriades. Aquest programa s'ha fet públic a través d'un full de circulació legal.

El moviment de veïns de la "Obra Sindical" ha d'ampliar-se encara més mitjançant l'exigència de les reivindicacions expressades en aquesta plataforma i amb les més diverses i particulars de cada barriada. INi una sola barriada de la "Obra Sindical" sense la seva associació activa i ardent defensora dels interessos del veïnat! IAmplien la seva coordinació per garantir el trionf de les seves reivindicacions!

Control democràtic sobre el gas

El dia 7 de març el Col.legi d'Enginyers de Catalunya ampliava la seva denúncia i presentava una nova querella contra els "assessors" de CATALANA DE GAS per a la instal.lació i distribució del gas natural a Barcelona. Nous documents irrefutables proven l'estafa criminal que representa la fraudulenta "KROEGER AND SMITH S.A.", darrera la qual intriguen Duran Farell i Companyia.

GAS NATURAL - que reconeix uns beneficis de 73.954.162 ptes. per 1972, l'any de les tràgiques explosions - ha trobat en el jutge Cesáreo Rodríguez Aguilera un valuós còmplice. Aquest jutge, en donar la seva caució a les conclusions fiscals, ha dictat resolució amb data 10 de març en la qual declara "NO PROCEDENT la querella presentada pel Col.legi d'Enginyers Industrials". El Col.legi ha interposat recurs davant l'Audiència de Barcelona.

Ha esclatat un altre aspecte de l'escàndol: "KROEGER AND SMITH S.A." va constituir una altra societat a Madrid ("EQUIPOS Y SERVICIOS S.A.") per explotar tot el que té relació amb l'equipament a l'entorn del gas natural. Resulta que els socis del Sr. Kroeger són també, en aquesta societat, Duran Farell, Pedro Grau Hoyos i José Mª Lozoya Augé, els magnats de les finances que no sols s'enriqueixen amb els preus de monopoli del gas i eludeixen les despeses que representen les imprescindibles mides de seguretat per a la instal.lació i subministre, sinó que, a més, munten amb els seus homes de mà noves formes d'explotació de les necessitats ciutadanes, sense la més petita consideració per a la vida i la seguretat dels barcelonesos.

La situació creada aquests dies per l'aplicació de les normes del Ministeri d'Indústria ha agreujat els problemes existents sense resoldre'n cap dels anteriors. Les normes han donat patent de cors a LA CATALANA per continuar els seus negocis fabulosos mentre segueix existint l'amenaça mortal de noves explosions tràgiques.

Cal eixamplar i coordinar l'acció ciutadana per tal d'imposar el CONTROL DEMOCRATIC sobre les instal.lacions i condicions de subministre del gas natural, sobre els serveis públics en general.

Les dades recollides després de la publicació del núm. 363 de TREBALL sobre les indemnitzacions als supervivents de Ladrilleros mostren que, amb aquests 14 milions la CATALANA compra la impunitat del seu crim, perquè fent aquesta concessió sense estar encara condemnada pels tribunals reconeix la seva culpabilitat, i ha exigit i aconseguit que es retiressin les querelles criminals presentades per les víctimes i, fins i tot, que aquestes es comprometin a no reclamar res en el futur. L'estil ganxsterià dels grans capitalistes de la CATALANA ha de ser un estímul addicional per la campanya en exigència de les degudes responsabilitats no sols per la catàstrofe de Ladrilleros, sinó també per les de Sta.Amèlia, Horta, carrer Camp, així com per la seva actitud criminal i irresponsable en instal.lar el gas natural sense les mides necessàries de seguretat.

SALARI MINIM I BENEFICI MAXIM

Des del primer d'abril s'augmenta el salari mínim. Anem a veure-ho. Després de descomptar la quota de la seguretat social els nous salaris mínims queden en 66 pessetes diàries per als treballadors de 14 a 16 anys, en 114 ptes. per als de 16 a 18 anys i en 170 pessetes per als de més de 18 anys. L'augment, en mà, respecte dels salaris mínims fins ara en vigor és d'onze, setze i vint-i-set pessetes respectivament segons les edats assenyalades. Això en pura teoria, perquè l'elevació del cost de la vida s'ha menjat ja, amb escreix, aquests ridículs augments.

En el mateix decret s'eleven les bases de cotització a la seguretat social per a tothom i les quotes sobre la base complementària. Per una altra disposició s'augmenta també la quota sindical. Tot plegat i per no allargar-nos, vol dir que un oficial de 1ª o 2ª que cobri realment 300 pessetes diàries, per exemple, a partir d'ara veurà aquest jornal reduït en 3'93 ptes. Perdrà, doncs, més de vint duros cada mes.

Aquests són els "criteris de justícia social" (són paraules textuals del decret que fixa els nous salaris mínims) que fan possible l'elevació, aquesta sí que ben grossa, del salari sense límit, el dels grans capitalistes.

Recentment la premsa ha publicat els beneficis estimats per a algunes empreses i per a l'exercici de 1972. Gairebé a totes les de la llista l'índex P.E.R. - que expressa la relació entre els beneficis i el valor de compra del capital - és superior al 15% i en alguns casos al 30%. L'augment dels beneficis reflecteix la intensificació de l'explotació de la classe obrera, els augments de productivitat. Els augments de producció de l'any passat, de l'ordre d'un 11% en termes reals i d'un 20% en termes monetaris, es donaren sense augments substancials de l'equip productiu, sense noves màquines, només sobre la base d'intensificar l'explotació i de l'allargament de la jornada efectiva de treball.

De les hores extres les empreses en treuen un suc notable. Són una font de plusvàlua amb poques càrregues. D'ací la importància de la lluita de la classe obrera l'any passat per la reducció de la jornada de treball i dels èxits assolits, els exemples més importants dels quals són la SEAT i el conveni del metall ací, a Barcelona i, sobretot, Vigo. Amb aquesta lluita els obrers, al mateix temps que recobren una part de la plusvàlua o poden disposar d'algun descans, impulsen la modernització de la indústria en forçar la renovació de maquinària i la tecnificació. Són, contra el que es diu normalment, un component de la lluita contra la inflació, que és deguda al retard industrial.

. GUANYS D'EMPRESES CATALANES EL 1972 (Beneficis previstos segons l'Informe Copérnicus.)

	Benefici en milions de pessetes	Index P.E.R.
FECSA	1.900	23,1
Hidroelèctrica de Cataluña	470	19,3
Seda de Barcelona	358	13,4
Motor Ibèrica	275	15,3
Aguas de Barcelona	264	22,3
Catalana de Gas	240	19,9
Banco Atlántico	236	40,9
Bankunión	229	29,4
Asland	205	20,[illegible]
Banco Industrial de Cataluña	132	37,[illegible]
Tabacos de Filipinas	2,5	30,[illegible]

(ve de la pàg. 2)

L'església

La màxima jerarquia de l'Església a Barcelona, cardenal-arquebisbe Jubany, ha donat un pas important pronunciant-se inequívocament contra el crim. Les autoritats franquistes han tingut la poca-vergonya de censurar un fragment de la nota donada a la premsa, que reproduïm a continuació (subratllat): "2.(...)Hi ha situacions injustes que oprimeixen i impedeixen el lliure exercici dels drets més elementals. Hi ha una "violència institucionalitzada" que provoca la violència tumultuosa de les masses, les quals, en certes circumstàncies, cauen fàcilment en les "explosives temptacions de la desesperació". (Pau VI). 3. Certs xocs i violències podrien ésser evitats si les reformes necessàries arribessin a temps. La justícia és una condició ineludible per la pau".

Tot el clergat ha reaccionat. El diumenge 8 els sacerdots han denunciat la mort de l'obrer a les homilies, en els fulls parroquials. S'han celebrat diversos funerals amb l'assistència de milers de persones.

A SANTA COLOMA DE GRAMANET, on residia Manuel Fernàndez, els membres de la comunitat catòlica (entre ells el consell pastoral interparroquial) han editat un full que qualifica la mort d'assassinat, denuncia "la dura realitat de la situació de la classe obrera", la societat capitalista, la falta de llibertats i la repressió premeditada, fent al·lusió explícita a "les paraules del Ministre de Governació".

Els Col·legis professionals

Amb data 6-4-73 els degans i presidents dels Col·legis d'Arquitectes, Llicenciats, Enginyers i Aparelladors han enviat una carta de protesta a la Presidència del Govern, reclamant drets democràtics i una immediata actuació judicial per a l'esclariment dels fets i de les responsabilitats.

L'ensenyament

Vaga general i assemblees des del mateix dia 3 a les universitats. Manifestació d'uns 1.500 universitaris pel Passeig de Gràcia el dia 4. Altres manifestacions i piquets durant la setmana. Manifestació d'ensenyants (més de 500) a la Rambla de Catalunya el dia 5 al vespre. Assemblea i manifestació el dia 5 a l'Escola Professional del Clot. Accions diverses d'estudiants de Batxillerat que culminen el dia 6 amb una vaga a la qual participen també molts PNN d'Instituts de la "província".

"A la classe obrera de Catalunya"

Carta de Camacho i els seus companys amb motiu del crim de Sant Adrià

A la presó de Carabanchel ens ha arribat la tràgica notícia que una vegada més la terra de Catalunya ha estat regada amb sang obrera. Un altre crim que s'insereix en la llarga llista dels que el règim havia ja comès contra la nostra classe. Tot i així, el procés combatiu ascendent per l'assoliment de les nostres reivindicacions és irreversible.

Quan reivindiquem, com en aquest cas, 40 hores de treball setmanals, 100 per 100 del salari real en cas de malaltia o accident, es respon amb bales, recurs d'una dictadura que s'ofega davant l'empenta democràtica.

La classe obrera del vostre poble, i les seves Comissions al seu capdavant, venen donant un exemple clar de combativitat i de claredat d'idees per aglutinar els diversos sectors de la societat catalana en aquest objectiu immediat i comú que és la imposició de la Democràcia. En això rau la millor garantia que la sang novament vessada no serà estèril i que si seguim perseverant en la unitat d'acció, createm les condicions per tal que no sigui possible de seguir assassinant obrers impunement.

Ens solidaritzem activament amb el vostre dolor combatiu i avui, dia 4, hem realitzat, juntament amb la resta dels companys polítics aquí detinguts, un dia d'acció solidària.

Expressem el nostre sentiment a la família de Manuel i estem al costat vostre en la lluita que dueu a terme.

Aquest crim s'afegeix a les peticions penals que es realitzen per als obrers del Ferrol, Construcció de Madrid i companys d'USO, així com al nostre expedient (1001), segons el qual ens volen imposar a deu treballadors 162 anys de presó; i fa necessària la intensificació de la lluita contra la repressió. En aquest sentit agraïm tots els esforços que com a classe esteu duent a terme de cara al nostre judici com exponent d'aquesta lluita anti-repressiva i en el camí del dret de reunió, expressió, associació i vaga que els treballadors hem d'aconseguir.

Des de la presó de Carabanchel, salutacions de:

Adjuntem 1.000 ptes. a la col.lecta que feu per a la vídua

PICASSO HA MORT

El dia 8 ha mort el gran artista malagueny, català i universal PABLO RUIZ PICASSO. La seva personalitat ha estat justament comparada a la de Miquel Angel o Leonardo, és a dir, a la de figures que han marcat l'art i la cultura de tota una època.

La seva obra artística és inseparable de la seva actitud general davant la vida. "Picasso no va considerar mai la pintura com un ornament per un saló, sinó com 'una lluita contra la brutalitat i l'obscurantisme'", com ens recorda Antoni Tàpies. La seva adhesió a la causa de la llibertat, el comunisme i la pau ha estat sempre inequívoca, i mai no ha deixat d'estar al costat dels lluitadors antifeixistes.

Ja mort, les autoritats franquistes, que li han fet sistemàticament el buit - com en el cas recent del seu 90 aniversari - intenten hipòcritament reivindicar-lo, fer-lo seu. Però a ningú se li escapa que tot el què representa Picasso se situa a l'extrem oposat del què representa el franquisme: opressió, violència, obscurantisme, mort.

Malgrat els seus 92 anys, la seva fecundidat creadora mai no s'havia aturat. La seva desaparició és una pèrdua immensa que ens afligeix.

Fragment del quadre "Guernica"